

Zefanja 3:16-17

***“Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden:”Vrees niet, o Sion!
Laat uw handen niet slap worden.***

***De HEERE, uw God, is in het midden van u, een Held Die verlossen zal;
Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde,
Hij zal Zich over u verheugen met gejuich”***

1 de verzoeking voor ons

2 de verlossing door Hem

3 de verheuging van God

Gemeente,

Soms kun je er best tegenop zien. Kun je er best tegenop zien dat de avondmaalszondag weer voorbij zal zijn. Of dat een andere zondag voorbij is. Ik weet het, dat kan een periode van je leven vreemd in je oren klinken. Dan ben je juist blij dat de zondag, misschien juist een avondmaalszondag, weer voorbij is. Hoe eerder hoe liever. Da's een slecht teken trouwens. Een verontrustend teken. Zit er toch geen kern van waarheid in: als je één dag hier al te lang vindt duren, wat moet je dan in de hemel doen waar Gods dienst eeuwig duurt? Als de afglans van de hemel je al tegenstaat, hoe moet de hemel zelf je dan niet tegenstaan? Zou het dan geen teken zijn dat je er niet bereid toe bent..... Het is één van die dingen die gaat veranderen als de HEERE in je leven komt. Dan wordt de zondag een vreugde, de avondmaalszondag een vreugde. Dan kun je het zo jammer vinden dat het weer voorbij is. Als je het goed mocht hebben aan Zijn tafel, goed mocht hebben in Zijn huis, dat je weer verder moet. Het leven in, het strijdperk in. Of als je in je stille tijd met de HEERE mocht zijn, dat je ertegenop kunt zien om de rest van de dag in te gaan. Dat je ertegenop ziet, misschien ook vandaag, vanavond wel. Morgen weer de zorgen van mijn gezondheid, morgen weer de spanning in mijn huwelijk, het verdriet over mijn gezin dat andere wegen gaat. Op mijn werk waar ik beslissingen moet nemen. Het kruis dat ik dragen moet. Als de zondag voorbij is, of als de kerkdienst goed en wel voorbij is, daar komt de duivel weer. Met aanvechtingen dat het allemaal toch niet zo was en niet echt is. Met zonden en verzoeken om mee weg te trekken en ik ben zo zwak, ik laat me zo makkelijk meenemen of verschrikken en aan het twijfelen brengen. Dan kun je er best tegenop zien, na de avondmaalszondag gaat het leven weer verder: de loopbaan, het strijdperk in.

1 de verzoeking voor ons

En weet u wat dan een grote verzoeking is? Moedeloosheid. De gedachte, het zal toch wel weer niet lukken. Je zal toch wel weer terugvallen, je zult het toch niet vol kunnen houden. Het kruis is toch te zwaar, je zult zien, je haalt het einde toch niet. Dat probeert de duivel zo in

te laten sijpelen. Je zult zien, dat je het toch voor niks doet. Dat het toch vergeefse moeite is. Dat druppelt de satan graag in je gedachten als je op de weg bent. En rond het Heilig Avondmaal. Als je je had voorbereid, maar toch geen opening kreeg vanmorgen. En de duivel fluistert: en die opening komt er niet ook voor u/jou, misschien wel nooit. Maar ook als je rond de poort van de weg bent. Je bent bezig met de gedachte dat het leven anders moet, dat bekering nodig is, dat je niet kunt sterven zoals je nu leeft, maar, fluistert de duivel, misschien kom je er toch wel niet, misschien is het voor jou wel niet weggelegd, misschien is bekering wel onhaalbaar voor je, misschien doe je enorm je best en loopt het toch nog op niks uit. Het lukt je toch niet, je zonden los te laten, straks heb je het je leven lang geprobeerd en blijf je toch nog onbekeerd. Dan heb je twee keer niks: in dit leven niet en erna ook nog niet. In dit leven gezwoegd en tegen leuke dingen 'nee' gezegd en na dit leen toch nog verloren. Dan kun je toch maar beter..... En dat gaat er in hoor bij ons vlees. Om de strijd maar te ontlopen en uit de weg te gaan. Moedeloosheid verslapt en doet opgeven. Dat zou ook kunnen als je examens doet, ik hoop het niet, maar stel dat je alles tot nu toe gruwelijk slecht gemaakt hebt, allemaal dikke onvoldoendes. Ja, dan zou je iets krijgen, nou dan leer ik nou ook niet meer de longen uit mijn lijf, want al zou ik de laatste twee nog halen, dan zak ik nog, dus waarom zou ik me uitsloven.

Maar te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: vrees niet, laat uw handen niet slap worden. Vrees niet, zie er niet tegenop. Wees niet bang en bezorgd om erin terecht komen, om verder te gaan. Laat uw handen niet slap worden. Daar wordt mee bedoeld: wees niet moedeloos. Slappe handen. Denk aan iemand die een paal vasthoudt die om dreigt te vallen. En die daarom die paal vasthoudt, zijn handen spant en als een vuist eromheen houdt. Maar op den duur voelt hij: ik hou hem niet tegen, het lukt me niet. Ja, dan verslapt zijn greep. Hij valt toch om, dus of het nou nog 3 minuten langer duurt of niet, maakt ook niet uit. Verslappen, opgeven, moedeloos geworden. Geestelijk gezien betekent dat dan: je laat je gebedsleven maar versloffen, je laat je strijd tegen de zonde verslappen en geeft maar weer eens toe, je laat je verzet tegen je traagheid en je geen zin hebben maar varen, en geeft er maar aan toe. Je laat je maar inpalmen of wegzakken in bezorgdheid of meedoen met anderen of zonden.

Maar dat is het laatste wat je doen moet, dat is absoluut het slechtste wat je doen kan. Als de HEERE je laat weiden en neerliggen en genieten en rusten dan zegt Hij: vrees niet en laat uw handen niet verslappen, want het komt goed. Want de HEERE is in het midden van u. Vergelijk Openbaringen 1 waar staat de Heere wandelt temidden van de 7 gouden kandelaars. Hij overziet ze, Hij bewaakt ze, ze zijn geen moment uit zijn ogen. Zo is de HEERE in het midden van Zijn kudde, van Zijn

overgeblevenen, geen ogenblik laat Hij Zijn ogen van hen af, van geen van hen. Hij wandelt temidden van hen en houdt hen wakend in het oog.

2 de verlossing door Hem

En deze HEERE is een Held. Dat ziet op kracht. Eigenlijk betekent het woord een man in de kracht van zijn leven, op het toppunt van zijn kracht. Nu, de HEERE is een Held, vol van kracht. Wie denkt niet aan de Heere Jezus, de Opgestane. Vol van kracht. Een krachtcentrale van eeuwige, goddelijke kracht. Zoals één krachtcentrale duizenden huishoudens van stroom kan voorzien zo kan deze Jezus, de eeuwige, onuitputtelijke krachtcentrale miljarden en miljarden, eindeloos, ontelbaar veel zondaren van kracht voorzien. Niet voor niets spreekt Paulus over de kracht van Zijn opstanding. Sterker dan de dood, de duivel.

Hij is in uw midden, een Held, Die verlossen zal. Die verlossen kan van begin to eind, tot het einde toe dus. Verlossen, dat is zaligmaken. Zaligmaken dat is redden van schuld en zonde. Dat éne doet Hij in één keer: schuld vergeven. Dat andere duurt een leven lang, om een mens van zonden te heiligen, helemaal en volkomen, dat is een werk. Dat is pas af als Gods pelgrims boven zijn. Dan zijn ze volkomen verlost en zaligmaakt van alle zondevlekken en zondemachten. Die verlossen zal: Die volkomen verlost van schuld en zonden zelf. Zodat ik eens vlekkeloos, zondeloos, onberispelijk voor Hem sta. Zo sterk is deze Held. Hij verlost van begin tot eind. Hij brengt thuis, Hij laat niet los wat Zijn hand begon. Dat verzegelde Hij aan Zijn tafel. Dat belooft Hij in Zijn Woord. Mijn verlossing is een volkomen werk. Daar heb Ik de kracht voor.

En daarom klinkt het te dien dage, als je het goed mag hebben met de HEERE en je bang wordt bij de gedachte dat je weer verder moet: vrees niet. Vrees niet! Voor niets en niemand. Vrees niet voor de duivel, vrees niet voor vervolgingen, vrees niet voor het kruis, vrees niet voor verzoeken, vrees niet voor wat of wie dan ook. Want de HEERE is een Held, Die verlossen zal. Hij heeft aan Zijn tafel de aankomst verzegeld en gegarandeerd. Al iets van de hemel laten neerdalen. Onderpand van de volle zaligheid, van de aankomst. Vrees niet, verboden te vrezen!

Laat uw handen niet slap worden. Want de aankomst is gegarandeerd! Geen reden tot moedeloosheid, integendeel. Deze Held brengt thuis en voltooit Zijn werk. Dus daarom: laat uw handen niet slap worden. Houd nog even vol. Het zal niet vergeefs zijn. Daarom zegt de Hebreëen brief: richt weer de trage handen en de slappe knien. Blijf voortgaan en strijden. Blijf strijden tegen je geen zin hebben om te bidden of Bijbel te lezen. Blijf strijden tegen je hang naar wereldse dingen van vermaak. Blijf strijden tegen je neiging om internet verkeerd te gebruiken,

te veel tijd achter het scherm te zitten, blijf strijden tegen je neiging om je te laten boeien en meenemen door afgoden die je aandacht gevangen houden. Blijf strijden.

Misschien dat iemand net in een periode zit van zijn of haar leven dat je handen slap geworden zijn. Er kan steeds meer mee door, je bidt steeds minder, je laat steeds meer toe, het is allemaal toch te zwaar en te moeilijk om vol te houden. De woestijnreis is te lang en te zwaar. Maar: Hij is de Held, die verlossen zal. Ook in de worsteling rondom het aangaan aan Zijn tafel.

De HEERE is in het midden van u een Held Die verlossen zal. Het is niet hopeloos en uitzichtloos. En daarom: strijdt tegen die verslapping en die verflauwing. Want de HEERE is een sterke Held. Hij verlost van begin tot eind. Hij brengt tot aan het einde. Maar ook: Hij verlost vanaf het eerste begin. Vanaf de bodem van verlorenheid. Vanuit de geestelijke dood. Vanuit een leven dat aan zonden vastzit en in zondige gewoontes vastgezogen zit. Maar Hij is de Held, Die verlossen kan. En Hij is in het midden van u, in het midden van ons. Ook vanavond nog. Om met die verlossing een begin te maken. Als je juist na het Heilig Avondmaal beseft: ik sta er buiten, ik ben nog onverlost, onbekeerd. En dat vliegt je aan, of dat vliegt je helemaal niet aan. Hier is Hij, de Held, die verlossen kan. Bekering is geen onmogelijkheid in Hem. Satan heeft tongelijk, als het fluistert: je zult zien, voor jou kan het toch niet, je zult zien, je leven lang proberen en je staat er nog buiten. Nee, Hij is de Held, Die verlossen kan. Kom tot Hem, Heere, verlos mij. Geef uw verlossing uit handen aan Hem. Geef je bekering uit handen aan Hem. Wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij Hem, de Held, Die verlossen kan.

Vreselijk als met zo'n Held Die verlossen kan je in je leven ongered blijft. Terwijl Hij kan verlossen blijf je in je zonden vastzitten. Terwijl er een dokter is die genezen kan blijf je ziek. Terwijl er een bakker is die brood maken kan, blijf je verhongeren. Terwijl er een Held is Die verlossen kan, blijf je onverlost. Dat had niet hoeven. Dan zul je in hel weten: ik had niet hoeven verloren gaan, ik had niet hier hoeven te zijn. Dat zal het allerergste zijn. De verlossing geweigerd te hebben. En de Held zal Zich tegen je keren. De toorn van God en van het Lam. En de Held, zo sterk en machtig zal Zich tegen je keren, met al Zijn kracht Zich tegen je wenden.

Nog is Hij in ons midden. Hij kan verlossen. Met Zijn bloed, met Zijn Geest. Laat Hem niet voorbijgaan, roep Hem toch aan.

3 de verheuging van God

Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde, Hij zal Zich over u verheugen met gejuich. Ja, dat staat meestal andersom in de Bijbel. Dat Gods kudde zijn blijdschap in de HEERE vindt. Het vrome volk in U verheugt. Ik HEERE Die al mijn blijdschap in U vindt. Ik zal mij verheugen in de God van mijn heil. Maar hier staat het precies andersom: God zal Zich over Zijn volk verheugen. Dat komt ook nog voor in Jesaja 65:17ev. En daar is het verband nog duidelijker. Daar staat eerst dat de HEERE een nieuwe hemel en nieuwe aarde zal scheppen. Jeruzalem een verheuging zal scheppen en haar volk een vrolijkheid. En daarom: weest vrolijk en verheugt u o Jeruzalem, want Ik schep u vreugde. En dan staat er: Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem en vrolijk zijn over Mijn volk. En zo staat het in Zefanja 3 ook in die orde: vers 14 zing vrolijk gij dochter Sions, spring op van vreugde o dochter van Jeruzalem. Want Ik zal u laten weiden en nederliggen en niemand zal u verschrikken. En dan: Hij zal over u vrolijk zijn en Zich in u verheugen. Dus: als Zijn volk verblijd is in de HEERE, dan is de HEERE verblijd over Zijn volk. Als de HEERE ziet dat Zijn volk zich in Hem verheugt, dan verheugt dat de HEERE. De HEERE ziet Zijn volk graag blij en genietend van Hem en Zijn heil. Echt zoals een vader of moeder dat heeft. Als je ziet dat je kind het goed naar zijn zin heeft, dan heb je het zelf ook goed. Toen wij verhuisden in ons leven en mensen vroegen bent u al gewend, dan konden we zeggen, onze kinderen hebben het goed naar zin en dan heb je het zelf ook al goed. Je ziet je kinderen graag blij. Als vader of moeder word je daar zelf blij van. Zo is de HEERE Vader. Als Zijn kinderen zich verheugen, dan verheugt Hij Zich.

De Vader ziet zo graag dat zijn kinderen blij zijn. De Herder ziet zo graag dat Zijn kudde geniet en weidt en neerligt en veilig is en vrede heeft. Het is alsof Hij zegt: vraag Mij er dan om. HEERE, geef mij de vreugde van Uw heil, geef mij weder de vreugde van Uw heil. HEERE, geef dat ik me in U verblijden mag, verlustigen mag in Uw heil. En de HEERE heeft het verzegeld aan Zijn tafel. Ik zal het geven. En de HEERE belooft het in deze tekst: Ik zal Mij verheugen over u. Opdat wij erom smeken zullen, Hem erom te voet zullen vallen. Misschien ontving u vreugde vanmorgen aan Zijn tafel. Hij heeft nog veel meer dan dat om te geven. Misschien was er vanmorgen geen vreugde en vrede aan Zijn tafel. HEERE, schenk het mij. Wees ervan overtuigd, de HEERE ziet u graag verblijd in Hem. Weidend en verwonderend over Zijn verzoening, Zijn werk n je leven, Zijn uitverkiezing.

Wat geeft de HEERE er ook veel reden toe. Als je zien mag wat Zijn heil is, verzegeld aan Zijn tafel: wat geeft de HEERE reden tot

vreugde. Wat erg als er dan zo weinig vreugde is. Zo weinig vreugde in Zijn hiel, zo weinig tranen van ontroering. Wat erg als er zo'n schraal leven is. Waar zo weinig vreugde in is en vanaf straalt. We doen daar de HEERE tekort mee, anderen tekort mee, onszelf tekort mee.

En Hij zal zwijgen in Zijn liefde. Zwijgen in Zijn liefde. Wat moet je je daarbij voorstellen? Dit: als wij één van onze kinderen drie keer zeggen: neem een paraplu mee want het gaat regenen. Maar ja, je kind heeft daar geen zin in en gaat zonder paraplu de deur uit. En het gaat me regenen en je kind komt weer thuis, drijfnat om toch een paraplu te komen halen. En wat kan het eerste zijn wat er uit je mond komt: en, had je moeder het niet gezegd, en je vader had nog zo gezegd, het gaat regenen, neem zo'n ding mee. Je wrijft nog even zout in de wond. Je spreekt nog even goed uit dat je het toch bij het rechte eind had, en dat hij als hij geluisterd had niet in de narigheid was gekomen.

Dan de HEERE. Ik denk aan die verloren zoon, die weg wilde. En vader zal heus wel gezegd hebben, jongen doe dat nou niet, het is kortzichtig van je, je hebt er geen recht toe. Maar het moest en het zou en hij gaat. En loopt hij vast en komt tot inkeer en hij komt terug en valt in de armen van zijn vader. En die vader zwijgt. Die zegt niet: en ik had het nog zo gezegd, ga nu niet en blijf hier. Nee, hij zwijgt. Als een zondaar terugkeert tot God en met berouw in Zijn armen valt, dan zwijgt Hij in Zijn liefde. Dan wrijft Hij het er niet nog eens goed in als zout in de zonden. Nee, Hij zwijgt in Zijn liefde. Balsem in de wond en geen zout. En dat zwijgen spreekt, ja dat zwijgen spreekt uit: het is goed Mijn kind, je bent welkom, het is vergeven, het is vergeten.

Zo is het toch als je aan Zijn tafel komt? Verootmoedigd, arm en ellendig in jezelf. En Hij zwijgt. Maar brood en beker spreken van liefde. Het is goed, Mijn kind. In de wonden van schuldbesef en verslagenheid giet de HEERE geen verwijt, maar liefde. Zwijgende liefde. Hij spreekt van ontdekking als je ontontdekt bent, maar zodra je terugkeert zwijgt Hij en ontfermt Hij en ontvangt Hij.

Dat zal toch wat zijn dan straks, als ik aan de hemelpoort kom. Na al mijn zwerfwegen eindelijk thuis. En ik zal daar staan, door eigen schuld: gebutst en bezeerd, verwond en geschonden. En de hemelpoort zal open gaan Hij zal zwijgen in Zijn liefde, geen verwijt, geen zout, maar enkel liefde en ontferming geven. Ontvangen in Zijn heerlijkheid. En ik zal mij verheugen over Zij heil eeuwig heil en Hij zal Zich verheugen over de blijdschap van Zijn volk. Hij zal vrolijk zijn omdat Hij zijn kudde bij Zich heeft en eeuwig vervult is van vreugde in Hem.

Je zou toch tegen iedereen zeggen: zoek toch de HEERE. Hij is zo

goed. Zijn heil is zo goed, Hijzelf is zo goed. Waar en bij wie vind je dit? De duivel die troost je als je in zonden leeft en als je tot inkeer komt dan verwijt hij. De HEERE verwijt je als je in zonde leeft en als je tot inkeer komt troost Hij. De duivel gebruikt zaligspreking als je in zonden leeft, het komt goed, en vervloeking als je ontdekt bent: je bent schuldig, je bent schuldig. De HEERE gebruikt de vervloeking als je in zonden leeft tot ontdekking en zaligspreking als je ontdekt bent: het komt goed het komt goed. De duivel lacht juist in je verderf, die heeft leedvermaak in je ondergang en die zal je sarren als je verloren bent gegaan. Die verheugt zich in je verderf. Satanisch gemeen als hij is.

Zoek dan de HEERE en leef. De HEERE verheugt zich in je heil en blijdschap. Eeuwig, zwijgend in Zijn liefde, sprekend van vergeving en zaligheid. Eens volkomen, hierin beginsel. In de oases van dit leven daalt er iets van neer. Vreugde, Hij verheugt Zich en Hij zwijgt in Zijn liefde, maar troost het hart dat schreiend tot Hem vlucht. En daarom, na de avondmaalszondag: vrees niet, laat uw handen niet slap worden, maar strijdt de goede strijd des geloofs en gij zult de kroon der overwinning behalen.

Amen